

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De impio haereticorum Baptismate. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII HISTORIAE

quædam de Nouato exposita, ad hunc his ferè verbis describit. Contra Nouatum certè, qui ecclesiam tam misere disciderit, qui fratres quosdam ad impietatem & blasphemiam attraxerit, qui scelestissimam de Deo patre doctrinam inuexerit, qui benignissimum dominum nostrum Iesum Christum, tanquam inclementem & crudellem falso calumniatus fuerit, qui præter hæc omnia sanctum baptismatis lauacrum abrogauerit, qui fidem ac confessionem, quæ baptismum præcedunt, condemnauerit, qui denique ab illis, qui aliquo vitiorum genere se infecerant, spiritum sanctum (quamuis spes esset reliqua illius aut in eorum mentibus permanendi, aut ad eos de nouo redeundi) omnino depulerit fugaueritque, non sine causa graue odium concepimus.

De impio hæreticorum Baptismate.
CAP. VIII.

Quinta item illius de baptismo epistola ad Xystum episcopum Romanum scripta est: in qua cum multa dixerit contra hæreticos, tale quoddam facinus suo tempore gestum exponit. Reuera frater, quoniam eiusmodi quædam causa ad me delata est, in qua, veritus ne per errorem labar, consilium quero, tuamque vehementer exposco sententiam: frater quidam ex nostro conuentu communionisque fidelis iudicatus, ætate admodum prouectus, & priusquam ego eram creatus episcopus, & ut arbitror, antequam beatus Heraclas in episcopatus gradu collocatus fuerat, conuentus communionisque particeps factus, cum forte baptismo eorum qui nuper apud nos baptizarentur, & rogata responsaque audiret, venit ad me lugens, & grauitè suam vicem deplorans, se ad pedes meos abiicit, ex animo confitetur, & sancte deierat, baptismum, quo erat apud hæreticos tinctus, non huius generis esse, (illud namque plenum esse impietatis, plenumque blasphemie) neque ullam omnino cum isto nostro habere similitudinem: affirmatque animum suum propterea acerbis dolorum stimulis compunctum, & quoniam nefario ac profano, cum verborum, tum factorum

factorum scelere pollutus erat, ne libere suos oculos ad Deum posse eleuare, & propterea obtestatus est, vt hac purissima lauacri purgatione, vera susceptione in ecclesiam, & diuina in eo sacramento oblata gratia potiretur: quod plane ego non audebam præstare, sed diuturnam illam communionem, qua fuerat cum fidelibus sociatus, satis habere virium ad eius animum purgandum affirmabam. Nam qui gratiarum actiones audiisset, qui, Amen, vnâ pronunciauisset, qui assitisset mensæ, qui manus ad sanctum illud alimentum capellendum porrexisset, qui illud recepisset, qui tam longo tempore fuisset corporis & sanguinis Domini nostri Iesu Christi particeps, eius baptisma non audebam de integro renouare: sed bono animo esse iubebam, & solida ac constanti fide, conscientiaq; pura synceraq; ad sanctorum mysteriorum perceptionem accedere. Ille tamen lamentis & mœnore se conficere nõ destitit, ad mentem accedere præ metu exhorruit, & vix oratus, precibus interesse sustinuit. Extat præterea alia huius de baptisate epistola, ipsius ecclesiaeq; persona, cui præfuit, Xysto & ecclesiae Romanæ dicata: In qua multis argumentis, & prolixo sermone de questione proposita disputat. Alia porro eius epistola est, post hæc conscripta ad Dionysium Romanum, quæ de Luciano inscribitur, sed de his satis.

De Valeriano. CAP. IX.

Postquam Gallus qui vix biennio integro imperium rexerat, è medio erat sublatuS, Valerianus vnâ cum filio Galieno imperij gubernacula suscepit. Quæ vero Dionysius de isto etiam commemorat, ex epistola, quam scripsit ad Hermamonem, licet cognoscere. In qua sic narrat. Ioanni simili ratione per reuelationem de Valeriano significatum est. Ait enim: Datu est ei os, magna & blasphemiam loquens, & data est ei potestas faciendi per menses quadraginta duos. Cum ista vtraque in Valeriano videre cõplera, tum eius vitæ rationem, antequam ita animo affectus erat, vt à Ioannis reuelatione didicimus, considerare, non parum sane habet admirationis. Nam quamdiu mansueto animo & benigno erga sanctos

Apo. 136

T Dei